

en Rolle, er, at vedkommende, der ved en Udstykningsforenings Hjælp kommer i Besiddelse af et saadant Brug, véd, hvor han kan henvende sig for at faa den anden Prioritet, som i de allerfleste Tilfælde vil kunne dække de Laan, han har været nødt til at optage for at kunne købe Jorden og opføre Bygningerne. Det har større Betydning, end at han ikke kan faa den til 3 pCt., men maa betale 4.

Dernæst vil jeg gerne spørge den højtærede Finansminister, hvad Betydning der ligger i Ordene i 5te Linie i § 6, hvor der staar: „Naar særlige Omstændigheder tale derfor, kan saadant Laan bevilges, om end den bebyggede Parceller vurdering til Ejendomsskyld naar op til 18,000 Kr.“ Hvad ligger der i Betegnelsen „særlige Omstændigheder“? Vi gaa dog her ud fra, at Stats-Laanefonden kun skal udlaane Penge i Ejendomme, hvis Ejendomsskyld ikke naar op over 12,000 Kr., men jeg ved jo godt, at det er sket tidligere, og det forudsættes altsaa ogsaa her, at det skal kunne ske efter dette Lovforslag, at Stats-Laanefonden sætter lignende Prioritetslaan ogsaa i Ejendomme, som ere vurderede indtil 18,000 Kr.

I sidste Stykke af § 8 staar der: „Hverken Bestyrelsen eller andre Medlemmer af Foreningen maa modtage noget Vederlag af denne for deres Virksomhed“. Jeg skal ikke angribe denne Bestemmelse. Jeg finder det ganske naturligt, at der ikke ydes de Mænd nogen Godtgørelse for deres Arbejde, som af Interesse have paa taget sig et Arbejde i denne Sags Tjeneste. Men som jeg allerede har berørt, har jeg nogen praktisk Erfaring fra disse Udstykningsforeningers Virksomhed, og i den Udstykningsforening, af hvis Bestyrelse jeg er Medlem, ere vi af den Mening, at det egentlig ikke er tilstrækkeligt, at Udstykningsforeningens Bestyrelse blot køber de større Landejendomme og udstykker dem, men vi mene, at det vilde være heldigt, hvis Bestyrelserne ogsaa kunde være behjælpelige ved Opførelsen af de Bygninger, som ere nødvendige paa de enkelte udparcellerede Ejendomme. Vi have tidt haft Eksempler paa, at uerfarne Folk, som største Delen af dem ere, have faaet en Parcel og selvfølgelig ogsaa have faaet opført en Ejendom paa den, men for det første have de faaet disse Bygninger upraktisk indrettede i mange Tilfælde og uskønt opførte, og dernæst ere de ofte blevne alt for dyre. Vi ere derfor komne til det Resultat — vi have ganske vist ikke ført det ud i Praksis ovre hos os, men have det

foreløbig under Overvejelse —, at det vistnok vilde være heldigt, om Foreningens Bestyrelse tog sig af Opførelsen af disse Bygninger. Vi ere aldeles klare over, at med den Assistance, som en saadan Bestyrelse vilde kunne faa specielt gennem Arkitektforeninger, vilde der kunne skaffes Bygninger til Veje paa disse Parceller, som for det første vilde være langt billigere, dernæst vilde være mere praktisk indrettede og for det tredje vilde være langt kønner og virke langt mere tiltalende i Landskabet end de Bygninger, der pleje at blive opførte. Det er en Opgave, som jeg er sikker paa, at Bestyrelserne i de forskellige Udstykningsforeninger efterhaanden ville komme ind paa, naar denne Lov skal virke fuldt tilfredsstillende. For at det skal kunne ske, er det lige saa nødvendigt, at i alt Fald enkelte af de Mænd der staa i Bestyrelsen eller staa i Bestyrelsens Tjeneste, kunne faa et Vederlag for deres Arbejde, for skal den Tanke føres ud i Livet, vil den medføre et meget stort Arbejde. Jeg kunde derfor tænke mig, at der skete en Tilføjelse til det Punkt, saaledes at der f. Eks. kom til at staa: Dog skal det være Bestyrelsen tilladt at antage en Forretningsfører, hvis Instruks og Lønning skulle godkendes af Finansministeren. Jeg vil ikke, at Foreningen skal gaa i den Retning, at Bestyrelsesmedlemmerne i og for sig skulle have nogen Lønning for deres Arbejde, men jeg vil gerne have, at der skal aabnes Bestyrelsen Adgang til at antage den nødvendige Medhjælp, og denne Medhjælp skulde selvfølgelig betales i Forhold til den Værdi, det af den udførte Arbejde har, og det skulde heller ikke være udelukket, at den Hjælp, som Bestyrelsen saaledes tilkalder, skulde være i Foreningen, det maatte kunne være en Mand, der var Medlem af Foreningen, eventuelt ogsaa af Foreningens Bestyrelse.

Saa er der et enkelt Forhold, som i og for sig ikke er berørt i dette Lovforslag, men som jeg vil tillade mig at nævne i denne Anledning. Under den Virksomhed, som Bestyrelsen for vor Forening paa Bornholm har udfoldet, ere vi flere Gange stødt paa det Tilfælde, at vi have indkøbt en Ejendom, en større eller mindre Bondegaard, hvortil der har hørt nogen Skov. Nu lyder en Forordning af 1805 paa, at Skov ikke maa udstykkes, og jeg ved vel, at denne Bestemmelse maaske ikke kan ændres i denne Lov, men jeg vil dog henstille til det eventuelle Udvalg og Finansministeren, om man ikke ved Forhandling med Finansministeren kunde muliggøre dette. Vi have